

Atmoda „arābu ziemas” vidū

Ir pagājis gads, kopš “arābu pavasaris” satricināja Tuvos Austrumus. No Marokas līdz Bahreinai arābu ielas piedzīvoja vēl nepieredzētus nemierus. Tika gāzta valdība Tunisijā, Ēģiptē un Lībijā. Izskatās, ka šim scenārijam sekos arī Sīrija un Jemena. Citas arābu valstis, piemēram, Jordānija, Alžīrija un Maroka ātri ieviesa reformas, lai novērstu masu nekārtības.

Arābu sacelšanās nāca negaidīti. To izraisīja arābu jaunieši - *Facebook* paaudze, studenti un intelektuāļi, kuri vēlējas labāku dzīvi. Tādēļ daudzi Rietumu novērotāji saskatīja cerību “arābu pavasarī.” Taču viss strauji mainījās. Sākumā radikāli noskaņotā “Musulmaņu brālība” nepiedalījās demonstrācijās, bet vēlāk saprata, ka var palaist garām zelta iespēju izmantot pūļu saucienus pēc apvērsuma un demokrātijas. Kopš tā brīža Brālība ir izmantojusi savu tīklu, lai

uzvarētu vēlēšanās Tunisijā, Marokā un Ēģiptē. “Arābu pavasaris” ir pārvērties “arābu ziemā.”

Vai arābu kristietībai pienācis gals?

“Musulmaņu brālībai” gūstot lielāku ietekmi, Ēģiptē par pirmajiem uzbrukuma objektiem kļuva kristieši un ebreji.

uzbrukums kristiešu draudzei Ēģiptē

Saniknoti pūļi uzbruka arī Izraēlas vēstniecībai Kairā, kā rezultātā tika evakuēts Izraēlas vēstnieks un citas amatpersonas. Vairākas draudzes ir tikušas nodedzinātas vai saspridzinātas. Koptu kristieši atkal piedzīvo pret viņiem vērstu naida izvirdumu.

uzbrukums arābu draudzei

Koptu kristiešu protests

Kristiešu masveida aizplūšana no nemieru pārņemtā reģiona pamudinājusi pat vadošo Izraēlas ziņu portālu *Ynet* paziņot, ka arābu kristietībai pienācis gals. Tikmēr Bagdādes arhibīskaps Benjamins Sleimans brīdināja par kristietības izzušanu Tuvajos Austrumos.

Koptu kristiešu protests

Tā ir patiesība, ka lielākajā daļā Tuvo Austrumu reģiona ir notikušas sliktas izmaiņas un ir pamats pesimismam. Tomēr, neskatoties uz vajāšanām, ir vērojama arī citu notikumu attīstība, kas dod cerību par kristietības uzplaukumu Tuvajos Austrumos. Tās ir pirmās atmodas pazīmes arābu pasaulē.

Atmodas uguns Irānā

Musulmaņu zemēm tuvojas unikāla Dieva kustība. Misija “Mocekļu balss” (Voice of the Martyrs), kas darbojas Irānā, nesen laidusi klajā grāmatu “Irāna ir izmisusi pēc Dieva.” Tajā autors apgalvo, ka visstraujāk pieaugošā kustība arābu zemēs, kur musulmaņi pāriet kristietībā, pašlaik norisinās Irānā. Grāmatā teikts, ka pēc 30 gadu pavadītas dzīves *ajatoliešu* apspiestībā, lielākā daļa irāniešu ir noguruši no nežēlīgās, paverdzinošās un aukstasinīgās uzticības Allāham, ko pieprasīja viņu valsts.

Saskaņā ar irāniešu mācītāju teikto, evaņģēlisko draudzi Irānā pirms islāma revolūcijas 1979. gadā sastādīja tikai daži simti ticīgo. Šodien evaņģēliskie kristieši ir vairāk par vienu miljonu. 2006. gadā pat Irānas prezidents Mahmuds Ahmadinedžads dusmīgi nosodīja savas valsts musulmaņu pieaugošo pāriešanu kristietībā. Irānas pagrīdes draudžu skaits pieaug par divdesmit procentiem gadā – procentuāli augstākais pieaugums pasaulē, (kam seko Afganistāna ar sešpadsmit procentiem gadā).

Iepriecinošas ziņas no Alžīrijas

Kāds Alžīrijas mācītājs, kurš pagājušā gada rudenī bija atbraucis uz Jeruzalemi Lieveņu svētku laikā, pastāstīja, ka pirms desmit gadiem vietējās draudzēs bija tikai daži simti cilvēku. Neskatoties uz to, ka pastiprinājās vajāšanas no kareivīgā islāma puses, šodien evaņģēliskās draudzes Alžīrijā sastāda ap 200 000 cilvēku. Atmoda aizsākās Berberu ciltīs un pārņēma citus sektorus. Joprojām tiek dibinātas jaunas draudzes. Tikpat iepriecinošs ir fakts, ka šie jaunie arābu kristieši pauž dedzīgu mīlestību uz Izraēlu. Mācītājs sacīja: “Mūsu brāļiem mājās patīk tas, ko jūs darāt Izraēlas labā. Vai mēs varētu dibināt Starptautiskās kristiešu vēstniecības filiāli Alžīrijā?”

Arī Lībijā ir pārsteigumi. Vairākus gadu desmitus Lībijā valdīja Gadafi diktatūras režīms. Tā bija viena no grūtāk aizsniedzamajām tautām, lai pasludinātu evaņģēliju. Tomēr misiju ceļvedis “Pasaules operācija” (*“Operation World”*) ziņo savā jaunākajā 2010. gada izdevumā, ka garīgais klimats Lībijā ir ievērojami mainījies pēc Gadafi krišanas. Dievs dara

jaunu darbu šajā zemē. Ir novērojams garīgais izsalkums tautā, taču Bībeles nepietiek visiem, kuri tās vēlas lasīt.

Šis pats avots ziņo par Maroku: “Marokas draudzes strauji pieaug briedumā, kā arī daudzumā.”

Par Tunisiju: “Pēdējo gadu laikā ir aizsāktas jaunas draudzes un palielinājies jauno ticīgo skaits.”

“Jordānijā evaņģēliskā draudze piedzīvo pieaugumu. Laika posmā no 1995. līdz 2010. gadam ticīgo skaits pieaudzis divkārt.”

Līdzīgi ziņojumi lasāmi arī no Sīrijas un Libānas. Bet Irākā, - lai gan tradicionālie asīriešu kristieši masveidā bēg, evaņģēlisko kristiešu skaits ir palielinājies līdz 50 000 cilvēku dažu gadu laikā.

Pēdējos gados ir saņemts neiedomājams daudzums liecību arī no Arābu pussalas, kur musulmaņi sastopas ar augšāmcēlušos ebreju Mesiju sapņos un vīzijās.

Pagājušajā rudenī Ēģiptē pielūgšanas sanāksmēs zem atklātām debesīm pulcējās desmitiem tūkstošu koptu, katoļu un evaņģēlisko kristiešu, lai kopīgi lūgtu par vienotību un atmodu savā zemē.

Arī šeit, Jeruzalemē, mēs dzirdam no arābu kristiešiem brīnišķīgas liecības par jaunu Dieva kustību viņu draudzēs Izraēlā un palestīniešu teritorijās. Nesen mēs uzzinājām par jaunas Bībeles studiju grupas atvēršanu Jeninā – Rietumu krasta kādreizējā pašnāvnieku spridzinātāju galvaspilsētā. Pirmajā sapulcē astoņpadsmit cilvēku atklāti apliecināja ticību Jēzum.

Tas viss liecina par to, ka lielu politisko apvērsumu vidū arābu pasaulē notiek arī garīgā revolūcija. Tas, ko mēs šodien redzam, nav kristīgās arābu draudzes beigas, bet tikai sākums, iespējams, vēsturiskai atmodai.

Arābu atmoda

Lai gan sākumā solu rindas nav pārpildītas, vidējais draudžu pieauguma rādītājs arābu zemēs ir starp pieciem un desmit procentiem. Tas ir augstāks nekā jebkurā Rietumu valstī šodien. Starp citu, viena no noturīgākajām atmodām pašlaik norisinās Indonēzijā, kurā ir lielākais musulmaņu iedzīvotāju skaits un ap trīsdesmit procentiem kristiešu.

Pagājušā gada janvārī mūsu kolektīvs uzsāka lūgšanu kampaņu. Pirmajā sapulcē mēs lūdzām par katru arābu valsti atsevišķi – par atmodu un par arābu draudzi, kurai būtu raksturīga mīlestība uz Izraēlu. Laika gaitā mēs sapratām, ka Dievs dara it kā apslēptu darbu arābu zemēs, pat milzīgu politisko nemieru vidū. Neskatoties uz to, ka nākotnē Tuvo Austrumu reģionā iespējamās lielas izmaiņas, kas skars arī Izraēla tautu, mums jātic, ka Dievs darbosies varenā veidā caur tiem, kurus Viņš ir aicinājis.

Milža krišana

Mēs varam secināt, ka pat arābu zemēs, kuras ārēji ir naidīgas pret ebreju valsti, pastāv kristiešu pieaugošais atlikums, - cilvēki, kuri mīl Izraēlu un lūdz par mieru Jeruzalemē.

Es neaizmirsīšu labi pazīstama Izraēlas rabīna un Kneseta pārstāvja lūgumu, kurš reiz skubināja mūs: “Lūdzu, pasakiet saviem kristiešu draugiem sūtīt vairāk misionāru uz arābu zemēm!” Es nebiju pārliecināts, vai es pareizi viņu sapratu. Tad viņš izskaidroja: “Ja mūsu kaimiņi ticēs tāpat kā jūs, tad Tuvajos Austrumos būs miers.”

Pirms pāris nedēļām sarunā ar šo pašu rabīnu es jautāju, ko viņš domā par faktu, ka “arābu pavasaris” ir pārvērties ziemā. Viņš atbildēja: “Jurgen, es esmu ļoti optimistisks. Es ticu, ka tas, ko mēs šodien redzam, ir islāma milža pēdējais izmisuma kliedziens. Mēs redzēsim viņu krītam un Dieva godība apspīdēs visu šo reģionu.”

Pievienojies mums lūgšanās, meklējot Dieva vaigu par Izraēlu un Tuvajiem Austrumiem! Lūgšim un sagaidīsim Dieva godību izlejamies Izraēlā un arābu zemēs! Un atcerēsimies, ka Dieva Vārdā ir brīnišķīgi apsoliņumi arī Izraēlas apkārtējām kaimiņu valstīm (Jes.19:23-25).

Būsim pateicīgi arī par Jūsu atbalstu ICEJ kalpošanā arābu tautai. Sadarbībā ar vietējiem arābu mācītājiem mēs vēlamies paplašināt kalpošanas robežas arābu sektorā Izraēlā un palestīniešu teritorijās.

ICEJ dāvina arābu bērniem sporta inventāru

© WFJ Februāris 2012
Raksta autors - ICEJ direktors Jurgens Bjulers
tulkoja Ilze Saulīte
lv.icej.org@hotmail.com
www.icej.org